

Конверт з портретом земляка

Того дня, коли ми прощалися з Юрієм Рудиком, який загинув у зоні проведення АТО, мені подумалося: «А як ми можемо вшанувати подвиг тих, хто своїми життями боронить нас від російської окупації, хто не шукає слави на полі бою, а лише миру своїй землі, хто гине, але залишається в наших серцях навечно?».

Подумалося, що імена наших захисників мають лунати на весь світ, летіти голубами миру від душі до душі. Летіти. І тут я згадав про звичайні поштові конверти. Порадився з друзями, придбав необхідне (кошти для цього надала Майківський сільський голова Галина Пивоварчук) і з допомогою власника фотоательє Олександра Лялі було виготовлено перших сто конвертів із зображенням Юрія Рудика. Практично всі їх розібрали мешканці Майкова.

Далі почалися пошуки спонсора, який би допоміг надрукувати решту конвертів, адже залишалось ще 9 мешканців краю, які загинули смертю героїв на полях російсько-української війни. Своє плече підтримки підставили керівники ТОВ

«Полісся-Агрокорм», підприємець Юрій Сутулець. День за днем разом з Олександром Лялею ми втілювали цей задум у життя. Так на конвертах з'явилися Дмитро Оверчук зі Шкарова, Сергій Карабін і Тарас Гарбарчук із Гощі, Дмитро

Козачонок і Олег Тарасюк із Курозван, Володимир Томілін із Малинівки, Сергій Левчук із Бабина, Андрій Тивончук із Тучина, колишній учень Бугринської СШ Микола Карнаухов.

Нині частина конвертів передана рідним загиблих учасників війни, частина розійшлася між країнами, стала музейними експонатами. Звісно, є електронні версії конвертів і в будь-який час ми можемо додрукувати випуски. Чи варто це робити? Так, варто. Імена загиблих захисників Батьківщини не мають канути в Лету. Їх мають носити вулиці й школи, меморіальні дошки й пам'ятники, нагадуючи, що вони завжди разом із нами. Та ж сама місія конвертів та поштових листівок. Недарма ж сказано, що мертві сорому не мають, тільки б не було соромно нам, живим.

**Олександр
ФОРМАНЧУК**